

Retten efter denne Paragraf tilkommer dog kun Kvinden, saafremt hun ikke er berygtet, og Manden derhos ved Besvangrelsen var fyldt 21 Aar.

§ 3.

Den, som ifølge §§ 7 og 8 skal have Samtykke til at indgaa Ægteskab, skal ikke være erstatningspligtig i Henhold til § 1, naar han ikke har haft saadant Samtykke til Forlovelsen.

§ 4.

Sag i Henhold til §§ 1 og 2 maa være rejst inden 1 Aar efter Forlovelsens Ophævelse.

§ 5.

Tilsagn om en Formueydelse som Erstatning for senere Ophævelse af en Forlovelse er uforbindende.

Kapitel II.

Om Betingelserne for Ægteskab.

§ 6.

Mand under 21 Aar eller Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab uden Tilladelse af Kongen eller den, han bemyndiger.

§ 7.

Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke.

Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller vilde hans Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forhaling, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene, kræves Samtykke til Ægteskabet fra Værge eller Kurator.

§ 8.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

§ 9.

Nægtes Samtykke i de Tilfælde, som nævnes i §§ 7 og 8, kan Overøvrigheden paa Begæring give Tilladelse til Ægteskabet, hvis der ikke er skellig Grund til Nægtelsen.

§ 10.

Den, som er sindssyg, eller som er aandssvag i højere Grad, maa ikke indgaa Ægteskab.